

★ Qui som?

Estudiants En Lluita som el grup estudiantil d'En Lluita. Participem en el moviment estudiantil contra Bolonya i per una universitat realment pública al mateix temps que busquem vincular les lluites dins la universitat amb les que succeeixen al conjunt de la societat. Volem aprendre de les lluites passades i de les idees revolucionaries per poder ajudar a construir les resistències actuals.

★ Dins el moviment

Formem part del moviment estudiantil i l'impulsem en tot el possible. El moviment en el seu conjunt és l'únic que té la capacitat per aturar els atacs, però les organitzacions que hi participem podem ajudar-lo a fer més fort.

Confluència amb la resta de lluites. El Pla Bolonya i l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES) suposen la culminació de la transformació neoliberal de la universitat dissenyada per satisfer les necessitats del mercat. Aquests atacs de mercantilització s'estan donant a tota l'educació pel que és necessari ajuntar esforços amb els estudiants i professorat de secundària i primària. Al mateix temps fa falta unir les resistències amb els serveis públics també amenaçats amb la privatització.

Necessitem un moviment que combini la unitat i radicalitat. La unitat i l'amplitud del moviment és essencial ja que dóna la possibilitat de mobilitzar al conjunt de l'estudiantat i d'eixamplar el moviment cap al professorat i treballadors. Les divisions dins el moviment només ens afebleixen en la nostra lluita i acaben beneficiant l'enemic principal. Al mateix temps, és necessari pujar la radicalitat per ser una pressió real envers els poders polítics i impedir que òrgans

restringits de la universitat, a esqueses de la comunitat educativa, aprovin i implantin les mesures privatitzadores.

Per fer una lluita efectiva és necessària una connexió estatal. Hi ha un enemic comú que és la LOU i el Reial Decret de Graus pel que la lluita contra els atacs a la universitat pública no es pot quedar només en l'àmbit català, si bé aquest s'ha d'articular i enfortir.

★ Per què Estudiants En Lluita?

Creiem que les assemblees són i han de ser el cor del moviment estudiantil, per això hi participem i contribuïm a impulsar-les. Al mateix temps, creiem que és necessària l'existència d'un grup d'estudiants revolucionaris, que agrupi els i les activistes que vegin necessari no només lluitar contra la privatització sinó també fer front a les retallades neoliberals al conjunt de la societat i que apostin per la superació revolucionària del capitalisme. Participar en el moviment estudiantil i en lluites concretes és fonamental, però també ho és fer-ho coordinats i en constant debat entre els que compartim una perspectiva que aspiri a canviar el sistema des de la base.

Realitzem xerrades i tallers de formació regularment per discutir sobre l'actualitat política i idees. Hem d'aprendre de la història i comprendre el sistema si volem acabar amb ell.

★ Què defensem?

Resistència. La crisi econòmica ens obliga encara amb més urgència a reaccionar contra el deteriorament de les condicions socials. Ens oposem a tots els atacs neoliberals que s'estan produint des de la l'educació fins al transport, la sanitat, l'habitatge o la precarietat laboral.

Contra el capitalisme. Tots aquests problemes no són aïllats. Són producte de la dinàmica del sistema global en el que vivim. El capitalisme, amb la seva lògica de competència i explotació, té la necessitat d'estendre's a costa de la vida diària a la classe treballadora. Des d'Estudiants En Lluita pensem que s'ha de desafiar el capitalisme en totes les seves manifestacions, des del neoliberalisme, la guerra, el racisme, el sexisme, l'homofòbia, l'opressió nacional o la destrucció del medi ambient.

Per una nova esquerra. La necessitat d'una nova esquerra combativa és cada vegada més urgent. Així doncs, hem d'estendre la unitat en l'acció, teixir ponts entre els moviments socials i l'esquerra organitzada i reforçar les lluites de base.

Estudiants i treballadors. Com estudiants tenim un paper a jugar en les diferents lluites i podem ser una punta de llança en la transformació de la societat. Els i les estudiants ja varem estar al capdavant de les lluites del maig del 68. Però al mateix temps, tindrem més capacitat per desafiar el sistema si confluïm amb la resta de lluites de la societat i amb la força material que tenen les mobilitzacions de la classe treballadora.

Per la revolució. Llitem per les reformes, però no són suficients. Creiem que la única via per aconseguir una societat igualitària i democràtica és a través de l'emancipació de la classe treballadora en una revolució des de la base que acabi amb el sistema actual.

Organitza't amb Estudiants En Lluita!

Envia'ns un e-mail a estudiantsenlluïta@gmail.com amb les dades següents o truca al 660 212 343.

>> Més info: <http://estudiantsenlluïta.wordpress.com>

Vull rebre més informació d'Estudiants En Lluita Vull organitzar-me amb Estudiants En Lluita

Nom:

Tel: E-Mail:

Butlletí núm.7
Febrer 2012

<http://estudiantsenlluïta.wordpress.com>
estudiantsenlluïta@enlluïta.org

Organitzem la resistència als campus #29F: prenem els carrers

Tan sols a començament d'any ja notem els efectes de les retallades imposades per la Generalitat. D'una banda, tenim les retallades de sanitat que d'entre moltes altres situacions signifiquen una davallada directa dels sous dels treballadors sanitaris, tancament de plantes i reduccions de plantilla causant així una baixa qualitat i poca cobertura sanitària. D'altra banda també tenim les retallades d'educació on s'hi engloba des de llars d'infants fins als màsters universitaris. Aquests dos sectors públics només en són exemples. Ningú se'n salva.

Centrant-nos a les universitats, i posant com a exemple la UAB –Universitat Autònoma de Barcelona–, des del 2010 s'han retallat més de 43 milions d'euros, fet que comporta una reducció en el pressupost d'un 15% i la tendència és de continuar reduint les despeses; però aquesta no és la única, UPC –Universitat Politècnica de Catalunya– està seguint el mateix camí que la UAB i rere seu els segueix la UB –Universitat de Barcelona– i la UPF –Universitat Pompeu Fabra– on han sortit dades explícites on hi diu que una mitjana de 280 treballadors perdran el seu lloc de treball. L'expressió final d'aquestes polítiques "d'austeritat" són l'encariment dels estudis universitaris, l'acomiadament de personal –tant P.A.S. com P.D.I.– i un empitjorament progressiu del servei que presta la universitat als estudiants.

Davant aquests atacs als nostres drets és de vital importància que l'estudiant s'organitzi i participi activament al moviment des d'una perspectiva revolucionària. Hom es pot veure temptat a pensar –des d'una òptica molt pessimista– en l'exemple de la lluita contra Bolonya com una "derrota" del moviment estudiantil, però la veritat és que la situació actual de la lluita estudiantil respecte a la resta de lluites pels serveis públics no té res a veure amb la de fa tres anys. Sembla casualitat però mentre el dia 29 de febrer s'ha convocat vaga general a totes les universitats catalanes, del 27 al 29 de febrer hi ha vaga de TMB i a principis de mes P.A.S. i P.D.I. de la UB

La manifestació del 17N va omplir els carrers de Barcelona amb més de 20.000 persones

i de la URV –Universitat Rovira i Virgili– es van tancar 24 hores als rectorats de les seves respectives facultats demanant el posicionament públic dels rectors contra les retallades. No és casualitat que el 29 de febrer s'uneixin tres vagues: estudiantil, TMB i, a més, a Castella La Mancha també hi haurà vaga general del sector públic.

Ens trobem en un context general de mobilització. On l'estudiant ha de perdre la por de ser la punta de llança de la lluita pels drets socials, la lluita pel propi sistema educatiu, etc. En definitiva, la lluita contra el capitalisme. Exemples com Xile on -els estudiants han arribat mitjançant la lluita i a través de vagues generals a tenir incidència en tota la societat– s'ha pogut fer una negociació directa amb el govern. Tot això ens indica que el moviment estudiantil, unint forces amb altres col·lectius, té el poder de mobilitzar la societat i iniciar un procés de canvi que por arribar a dir-se revolució.

L'espai de lluita que es crearà durant tota la setmana del 29 de febrer és una oportunitat extraordinària per intentar unir forces amb altres sectors de la universitat que també s'estan veient afectats per les

retallades amb l'objectiu d'intentar connectar la lluita de la comunitat universitària amb altres lluites socials que tot just ara s'estan radicalitzant. Els estudiants estem vivint un augment de les forces i tenim el repte de continuar endavant sense aïllar-nos en les nostres consignes, de buscar la unitat, de potenciar els espais de coordinació de les lluites amb professors i treballadors dels nostres centres. Exemples com la Plataforma Unitària en Defensa de la Universitat Pública –PUDUP– on es coordinen professors, sindicats de treballadors i assemblees d'estudiants, o el Fòrum Social Català –FSCat– són una mostra clara de com s'està avançant cap a un espai de lluita unitària. Malgrat això hem de ser coherents, una única jornada de vaga no canviarà les coses, però el 29F pot esdevenir l'acceleració d'un procés general de radicalització a tota la societat. Això sí que tindrà el poder de capgirar la dinàmica actual de subordinar els serveis públics i la pròpia sobirania dels estats a la dictadura financera.

Estudiants En Lluita

Unim les lluites! Solidaritat activa amb TMB

Reunides en assemblea, les treballadores de TMB -bus i metro- han convocat una vaga en resposta a l'ERO anunciat per la direcció i les retallades al transport públic, així com les retallades salarials i les pujades de preus que afecten al conjunt de la ciutat. A més, fan una proposta contundent que va més enllà de la reclamació econòmica: "acomiar a tots els càrrecs directius de l'Autoritat del Transport Metropolità -que s'enduen amb els seus suculets sots superiors als 4.000 euros mensuals una important part de les partides salarials-, i desenvolupar un pla d'autogestió de tot l'organisme per part dels treballadors i treballadores"1. Finalment, el passat dimecres 8 de febrer, varen decidir colpejar encara més fort i faran vaga 27, 28 i 29 de febrer, en lloc de tan sols un dia, 27F, com s'havia anunciat inicialment.

Les classes populars estem patint atacs molt greus. Com

a usuàries dels serveis públics hem de patir retallades en sanitat, educació i serveis socials mentre es rescata a la banca. Volen anar encara més enllà amb el copagament i se'ns desnona de casa quan hi ha milers de pisos buits. Com a treballadores ens acomiaden, ens rebaixen el sou, ens congelen les pensions, ens imposen reformes laborals duríssimes, etc. Ens volen fer pagar una crisi que no hem creat nosaltres. Però a l'hora, la classe treballadora ocupa una posició en el sistema que li permet, mitjançant les vagues, aturar els beneficis d'aquells que manen. Això esdevé instrument per aconseguir les nostres demandes col·lectives i eina clau per la transformació social.

Les estudiants també patim les seves retallades a la universitat, acomiadaments, pujada de taxes, massificació a les aules, l'estafa de Bolonya, la privatització i els seus intents de governança a l'estil

intervencionista dels governs titella de Grècia i Itàlia. A l'educació superior es viuen contradiccions clares: ens diuen que venim a obtenir una educació, però ens trobem amb una universitat mercantilitzada i una transmissió del coneixement sotmesa al dictat de la indústria. Quan acabem la carrera ens espera l'atur o la precarietat laboral, i moltes ja la compaginem ara amb els estudis. Les retallades dels serveis públics acaben d'agitar el còctel de ràbia amb el que ens reguen.

Quan combinem aquesta explosivitat del moviment estudiantil amb la força de la classe treballadora, quan veiem que la lògica dels atacs que rebem sorgeix del mateix lloc, es poden generar situacions de forta confluència de lluites. Només cal recordar el Maig del 68 on el poder de la classe treballadora es va combinar amb el foc de les universitats donant lloc a la major vaga general que s'havia viscut mai.

Per això aquest 27 de febrer necessitem fer tallades coordinades de carreteres en solidaritat a la lluita de les treballadores de TMB, fer blocs d'estudiants nodrits des de les universitats cap a les seves mobilitzacions, i convidar a les treballadores de TMB a fer passaclases i xerrades a la universitat en el context de setmana de lluites. Necessitem construir un moviment massiu, ampli i radical basat en les assemblees d'estudiants i treballadores del sector públic (transport, sanitat, educació, etc.) per colpejar totes juntes contra les retallades socials. En un context de confrontació social ascendent, els i les estudiants hem de jugar un paper actiu per plantar cara a les polítiques d'austeritat i el sistema que les genera.

27, 28 i 29F vaga de TMB i 29F, vaga d'universitats
Unim les lluites!

Toni Pizà,
estudiant de la UPC

Contra les retallades, aturem els instituts

L'escola pública catalana comença a sofrir les conseqüències dels ajustaments pressupostaris: aules cada vegada més plenes, professors treballant més hores i cobrant menys, barracons sense reemplaçar, ajudes reduïdes al transport escolar i als menjadors, i escoles bressol pràcticament a punt del col·lapse.

El proper dimecres 15 de febrer el Govern reduirà els pressupostos destinats a educació en un 5%. Aquesta retallada, que cal sumar-la a les anteriors, implica una reducció del 12% de la partida destinada a educació a Catalunya des de l'arribada de CiU a la Generalitat, fent-la retrocedir fins als nivells de l'any 2007. No obstant això, les aules catalanes han tingut que absorbir prop de 150.000 alumnes més. Al mateix temps, les plantilles de professors romanen congelades des de l'any 2010, i les jubilacions i les baixes només es cobreixen parcialment.

Però el "Govern dels mil·lors" ho té tot pensat: per fer front a la massificació de les aules, ha obligat als i les professores a treballar una hora lectiva més a la setmana, i pel que sembla potser afegir una altra de cara al curs que ve. Tot això amb els sots retallats entre un 5 i un 10%.

Les intencions de CiU mai han sigut un misteri. Al temps que precaritzava i empobreix l'educació pública, cada vegada és més generós amb les escoles concertades. I és que, en efecte, sota l'excusa de l'austeritat, el que Mas i els seus esbirros empresarials volen portar a terme és un canvi de model en l'educació primària i secundària, de la mateixa forma que ho estan intentant imposar a les universitats, a la sanitat i a tot el sector públic en general.

La única forma d'evitar-ho és lluitar. En les setmanes passades, hi ha hagut nombroses mobilitzacions per l'ensenyament públic, tant pel que fa a

Catalunya amb la Marea Groga, com al País Valencià, on en defensa d'aquesta s'han produït les manifestacions més massives des de les mobilitzacions anti-guerra. No obstant això, i veiem el que està passant a Grècia, és evidentment que només protestant al carrer no aturarem les retallades ni la privatització. Les tancades als instituts d'aquesta setmana són mostra de les ganes de lluitar, però cal donar un pas més enllà.

La "Marea Verde" a Madrid, que aglutinava als i les professors d'institut en lluita contra les retallades d'Esperanza Aguirre, ens marquen el camí a seguir: les assemblees de professors als centres van organitzar un moviment vaguístic molt més radical que el que esperaven les burocràcies dels grans sindicats (que només volien un dia de vaga), i van prendre els carrers amb manifestacions de desenes de milers de professors, estudiants i pares i mares.

Per aturar les retallades, hem d'aturar els centres i unir la nostra lluita amb la resta del sector públic.

Aquí com a Grècia, vaga general!

Rubén B.,
estudiant de secundària

El monstre ressuscita

"Las cruces flechadas son ilegales, pero ya están por todas partes"

Què? Quan? Com? Estem a l'Alemanya nazi dels anys 30? No, aquesta frase està extreta d'un article del diari Público (01/11/2009) en què s'analitza l'ascens del feixisme a l'est i al nord d'Europa. Com s'ha arribat a aquesta situació? La crisi del capitalisme ha ofert les condicions oportunes per a que grups neonazis surtin a la llum altre cop amb els seus discursos racistes, homòfobs i ultranacionalistes.

A primer cop d'ull podem pensar que el feixisme té poca força, són pocs i no representen un perill en l'actualitat. Desgraciadament, no hi ha res més allunyat de la realitat. Ja abans, però especial-

ment des de l'inici de la crisi, s'ha produït un increment de l'extrema dreta a tota Europa; a Lituània s'esborra tota memòria històrica del genocidi contra els jueus (un tribunal de Klaipeda va sentenciar que "la esvàstica pertence al 'patrimoni cultural lituano'"2!), Estònia i Ucraïna glorifiquen els combatents nazis, a Hongria el partit neonazi és la tercera força política, a Dinamarca i a Finlàndia els respectius partits feixistes també són tercera força política, a Itàlia reneix el feixisme mussolinià, etc. La llista és llarga.

La qüestió és que als països on els partits nazis tenen força social (principalment Hongria, però també Itàlia, Finlàndia i Dinamarca) ocupen el carrer i apliquen el seu discurs, apallissant gitanos, homosexuals i activistes d'es-

querres. A Hongria imposen el terror amb les seves desfílades militars i on poden passen a l'acció armada. El partit nazi Jobbik consta d'una guàrdia d'assalt, la Guàrdia Hongaresa, que compta amb uns 4.000 membres i a Itàlia el moviment feixista aglutina 150.000 joves, segons l'investigador Paolo Berizzi.

A més a més aquests partits i moviments feixistes estan altament relacionats i "s'ajuden" els uns als altres. La feixista Plataforma per Catalunya (PxC), partit feixista i islamòfob català, ha rebut finançament del FPÖ austríac i el Front Nacional francès de Le Pen. A les darreres eleccions autonòmiques arribaren als 75000 vots, que es varen reduir a 60000 vots a les generals del 20N, en bona part gràcies a la gran feina

feta per Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR), plataforma àmplia que desemmascara i combat el feixisme de PxC, i les seves recentres creades Joventuts Identitàries. Aquestes estan vinculades el Centre Social Militia imitant el model italià de Casa Pound. La inauguració, anunciada a Barcelona, ha estat aturada (fins al moment) pel moviment antifeixista.

Aquest creixement s'aprofita del discurs racista i la inhumanitat econòmica que es genera el neoliberalisme (PP, CIU, PNV...) i estenent el seu discurs ultranacionalista. Basen el seu discurs en tòpics falsos contra els immigrants, com que ens treuen la feina o creen inseguretats, que donen una resposta falsa, errònia i inhumana a la barbàrie d'aquest món.

Des d'Estudiants En Lluita la nostra resposta és, com a anticapitalistes i revolucionàries, denunciar aquest discurs racista i feixista i lluitar des dels llocs de treball, des de les universitats i des del carrer contra tota mena de feixisme. Però hem d'atacar a les rates i també les clavegueres on les rates es multipliquen. Per això a la vegada també necessitem lluitar contra les retallades en serveis públics, els baixos salaris, els desnonaments, i totes les injustícies que crea aquest sistema econòmic, que esdevenen les condicions pel creixement del feixisme. Construïm Unitat Contra el Feixisme i el Racisme a cada barri i a cada facultat! Combatem el feixisme!

Albert Portillo,
estudiant de la UPF

Assemblea d'Estudiants En Lluita

6 de març, 19h. La Jamància de Ventallò, 28 <M> Joanic

Vine i participa!

per +info
envia'ns un e-mail
o mira el nostre web

Llegeix En lluita! La resistència que s'estén

Cada mes anàlisi polític, idees i alternatives front un sistema en crisi.
(www.enlluita.org)

